

**A NEMZETI ÖSSZETARTOZÁS MELLETTI
TANÚSÁGTÉTELRŐL SZÓLÓ
2010. ÉVI XLV. TÖRVÉNY**

**ACT NO. 45 OF 2010
ON THE TESTIMONY
FOR NATIONAL COHESION**

Tartalom

Bevezető	7
Foreword	8
A Magyar Köztársaság Országgyűlésének 2010. évi XLV. törvénye a Nemzeti Összetartozás melletti tanúságtételről	9
Act No. 45 of 2010 on the Testimony for National Cohesion Hungarian National Assembly	11
Parlement de la République de Hongrie Loi XLV de 2010 sur le Témoignage pour la cohésion nationale	13
Zakon XLV. iz 2010. godine Parlamenta Republike Mađarske o posvjedočenju Nacionalnog povezanosti	15
Zgromadzenie Narodowe Republiki Węgierskiej Ustawa nr. XLV z 2010 r. O świadectwie Wspólnoty Narodowej	17
Das Gesetz Nr. 45 von 2010 des Parlaments der Republik Ungarn über die Bezeugung der Nationalen Zusammengehörigkeit	19
Legea nr. 45 din anul 2010 cu privire la mărturisirea Coeziunii Naționale	21
Zakon br. XLV 2010. o svedočenju nacionalnog zajedništva	23
Zákon č. XLV z roku 2010 O svedectve o národnej spolupatričnosti	25
Zakon o pričevanju o narodni enotnosti (št. XLV/2010)	27
Закон Державних Зборів Угорської Республіки № XLV від 2010 року «Про свідчення національної згуртованості»	29

BEVEZETŐ

A Párizs melletti Versailles-ban található Nagy-Trianon palotában 1920. június 4-én írták alá az első világháborúban (1914–1918) győztes hatalmak Magyarországgal az ún. trianoni békeszerződést. Ennek értelmében Magyarország korábbi területének kétharmadát elveszítette, a magyar nemzetiségű lakosság egyharmada, hárommillió-kétszáz ezer ember került a határokon kívülre. A békeszerződés Magyarországot nemzeti vagyonának több mint hatvan százalékától is megfosztotta, s közepes méretű európai hatalomból kis országgá tette. A magyar történelem és kulturális örökség meghatározó helyszínei és emlékhelyei idegen hatalmak fennhatósága alá kerültek.

Az első világháború négyéves borzalmas poklát zárták le a Párizs környéki békék. A helyszínéről versailles-i békerendszernek nevezett békediktátumok, szakítva a háborús konfliktusok korábbi európai rendezési elveivel nem a vesztesek integrációjára törekedtek, hanem eliminálni igyekeztek őket az európai hatalmi térből. Ezzel nemcsak a revans vágyát ültették el a megalázott vesztesekben, hanem az állandó bizalmatlanság atmoszféráját.

A békerendszer semmilyen, az alkotói által eredetileg hozzáfűzött reményt nem tudott beváltani. Nem érvényesült az ún. nemzeti-etnikai elv, mivel a létrejött új államok jelentős nemzeti kisebbségeket örökölték, a békediktátum nem tudott hathatós védelmet nyújtani a térség felé irányuló nagyhatalmi expanziós törekvésekkel szemben sem, viszont az egymás ellen fenekedő nacionalizmusok az autarkia és a protekcionizmus révén végül minden utódállamot a náci Németország gazdasági és politikai függésébe juttattak. Míg a vesztesek a békeszerződés revízióját tűzték zászlajukra, addig a győztesek az erőszakos asszimiláció programját valósították meg.

A közép-európai térség országai az instabil, törékeny Versailles-békerendszer eredményeként könnyűszerrel lettek áldozatai a második világháború még az elsónél is szörnyűbb pusztításának. A világégés záró felvonásaként a térség országait 1945-ben egy másik totalitárius hatalom szállta meg. A sztálini Szovjetunió az oszd meg és uralkodj elvét egyesítette a hamis internacionalizmus ideológiájával, fenntartotta a trianoni béke rendszerét, s annak igazságtalan következményeit a kommunizmussal kívánta felszámolni. Ez utóbbi ígéretéből semmi sem valósult meg, a vasfüggöny mögött a határok még merevebben választották szét az egymástól elszakított közös kulturális örökségből élő magyar nemzet tagjait, s a történelmi problémák elfojtásával a jó viszony megalapozása helyett tovább fokozta a térség népeinek elidegenedését is. A kibeszéletlen múlt 1989 után sem tudott nyugvópontra jutni, a posztkommunista korszak friss nacionalizmusában a magyar nemzeti kisebbségek jogos és oly sokszor megtagadott igényei önazonosságuk teljes megélésére továbbra sem nyertek kielégítő megoldást, hanem sokszor váltak bel- és külpolitikai konfliktusok áldozataivá.

A Magyar Köztársaság Országgyűlése a Nemzeti Összetartozás melletti tanúságtételről szóló 2010. évi XLV. törvényt mindezen tények felismerésével alkotta meg. Számot vet a kilencven éve békediktátum által okozott politikai, gazdasági, jogi és lélektani problémák máig tartó megoldatlanságával, de elutasítja az idegen hatalmak segítségével alapuló területi revizionizmus és a totalitarista utópiák zsákutcás megoldásait. A magyar nemzet egységére helyezi a hangsúlyt, de hangsúlyozottan szakít a sérelmi és tragikus hozzáállással, sőt okul a más nemzetek tagjaiban okkal sérelmeket keltő hibáinkból is. A határokon átívelő kulturális nemzet önépítési programja egyúttal a Kárpát-medencében együtt élő népek és nemzetek kölcsönös megértésen és együttműködésen alapuló békés jövőjét kívánja munkálni, hozzájárulva a XX. század tragédiái által szétdarabolt Európa újraegyesítéséhez. A törvény szövegének tíz nyelven való közzététele szándékaink hitelességének bizonyítéka.

FOREWORD

The so called Peace Treaty of Trianon was concluded by the victorious Allies and Hungary at the end of World War I (1914–1918) on the 4th of June 1920 in Versailles, in the big Trianon Palace not far from Paris. As a consequence, Hungary lost two thirds of her former territory, leaving one third of its population, three million two hundred thousand people of Hungarian origin stranded outside its borders. The Treaty deprived Hungary of about sixty percent of her national wealth and relegated her from the status of a medium-sized regional power to that of a small country. Symbolic places and memorial sites of great significance belonging to the Hungarian historical and cultural heritage were placed under the jurisdiction of foreign states.

The peace treaties of Paris put an end to the four infernal years of World War I. This series of „dictated” Versailles Peace Treaties, named after their place of origin, broke with past European principles of post-war settlement and did not aim for the integration of the defeated parties but instead sought to eliminate them from the European power struggle. Due to this, not only the desire for revenge was sown among the disgraced losers but also an atmosphere of permanent distrust was born.

These Treaties did not fulfill any of the original hopes and intentions of its creators. The principle of national-ethnic self-determination did not prevail, as the newly formed states inherited significant national minorities. The enforced peace Treaty could not offer effective protection from the expansionist ambitions of imperialist powers aimed at the region, moreover the squabbling nationalist states, due to their autarchic and protectionist attitudes, eventually found themselves dependent on Nazi Germany both politically and economically. While the defeated urged the revision of the Treaty, the victorious states executed their program of forced assimilation.

The countries of the Central European region – due to the unstable and fragile Versailles Peace Treaties – easily fell victim to the even greater destruction of the Second World War. As a final act of this world-wide catastrophe, the countries of the region were occupied by another totalitarian regime in 1945. The Stalinist Soviet Union combined the principle of ‘divide and rule’ with the ideology of false internationalism, upheld the Peace Treaties of Trianon and sought to eradicate their unjust consequences through communism. This promise was left completely unfulfilled, as behind the iron curtain the borders created even more rigid separation between members of the Hungarian nation, who although torn apart but were living of a common cultural heritage. The suppression of historical issues – rather than laying the grounds for good relations – further escalated the alienation of the peoples of the region. The ill-elaborated past could not find repose even after 1989. Justified, but often denied claims of the Hungarian minority for the realization of their identity have yet to reach a satisfactory solution in the fresh nationalism of the post-communist era – however, they often fell victim to foreign and domestic policy conflicts.

The Act No. 45 of 2010 on the Testimony for National Cohesion was passed by the Hungarian National Assembly on the basis of the above considerations. It takes into account the fact that the political, economic, legal and psychological problems caused by the enforced Peace Treaty have remained unresolved for the past 90 years, at the same time rejects solutions based either on territorial revisionism supported by foreign powers or totalitarian utopias, which would lead nowhere. It underlines the unity of the Hungarian nation, but breaks with approaching the issue from a perspective of grievance and tragedy, moreover draws lessons from our past mistakes which truly offended members of other nations. The programme of building a culturally unified crossborder nation wishes to contribute to the peaceful future – based on mutual understanding and cooperation – of peoples and nations living in the Carpathian Basin and to the reunification of Europe dismembered by the tragedies of the 20th century. Publishing the Act in ten different languages stands as proof of our goodwill.

**A Magyar Köztársaság Országgyűlésének
2010. évi XLV. törvénye
a Nemzeti Összetartozás melletti tanúságtételről***

Mi, a Magyar Köztársaság Országgyűlésének tagjai, azok, akik hiszünk abban, hogy Isten a történelem ura, s azok, akik a történelem menetét más forrásokból igyekszünk megérteni, hazánkért és a magyar nemzet egészéért, az Alkotmányban rögzített felelősségünk jegyében, a magyarság egyik legnagyobb történelmi tragédiájára, a történelmi Magyarországot szétdaraboló, s a magyar nemzetet több állam fennhatósága alá szorító, 1920. június 4-én aláírt békediktátumra emlékezve, számot vetve e békediktátum által okozott politikai, gazdasági, jogi és lélektani problémák máig tartó megoldatlanságával, egyaránt tiszteletben tartva a magyar nemzet érdekeit és más nemzetek jogát arra, hogy a magyarság számára fontos kérdésekről másként gondolkodjanak, attól a céltól vezetve, hogy e cselekedettel hozzájárulunk a Kárpát-medencében együtt élő népek és nemzetek kölcsönös megértésen és együttműködésen alapuló békés jövőjéhez, s egyúttal a XX. század tragédiái által szétdarabolt Európa újraegyesítéséhez, a következő törvényt alkotjuk:

1. §

A Magyar Köztársaság Országgyűlése tisztelettel adózik mindazon emberek, közösségeik és azok vezetői, illetve az ő emléküik előtt, akik 1920. június 4., a magyar nemzet külső hatalmak által előidézett igazságtalan és méltánytalan szétszaggatása után áldozatvállalásukkal és teljesítményükkel lehetővé tették, hogy e tragédiát követően a magyarság mind szellemi, mind gazdasági értelemben képes volt újra megerősödni, s képes volt túlélni az ezt követő újabb történelmi tragédiákat is. Az Országgyűlés fejet hajt mindazon nők és férfiak, illetve az ő emléküik előtt, akik e küzdelemben az elmúlt kilencven év során magyarságukért hátrányt, sérelmet szenvedtek, külön megemlékezve azokról, akik az életüket kényszerültek áldozni nemzeti önazonosságuk vállalásáért. Az Országgyűlés elismeréssel emlékezik meg mindazokról, akik nem magyar emberként vállaltak szolidaritást a magyarsággal.

2. §

A Magyar Köztársaság Országgyűlése megállapítja, hogy a trianoni békediktátum által felvetett kérdések történelemből ismert eddigi megoldási kísérletei – mind az idegen hatalmak segítségével végrehajtott újabb határmódosítások, mind a nemzeti önazonosságnak a nemzetköziség ideológiája jegyében történt felszámolására irányuló törekvések – kudarcot vallottak. Ebből kiindulva az Országgyűlés kinyilvánítja, hogy a fenti problémák megoldását csak a nemzetközi jogi szabályok által kijelölt keretek között, demokratikus berendezkedésű, szuverenitásuk birtokában lévő, polgáraik és közösségeik számára gyarapodó jólétet, jobbiztonságot és a gyakorlatban is érvényesülő jogegyenlőséget biztosító, egyenrangú országok kölcsönös tiszteleten alapuló együttműködése eredményezheti, melynek kiindulópontja csak az egyének – a nemzeti önazonosság megválasztását is magában foglaló – szabadsága, s a nemzeti közösségek belső önrendelkezéshez való joga lehet. Az Országgyűlés ugyanakkor elítél minden olyan törekvést, amely az adott állam területén kisebbségben élő nemzetrészek asszimilációjának előidézésére irányul.

* A törvényt az Országgyűlés a 2010. május 31-i ülésnapján fogadta el.

3. §

A Magyar Köztársaság Országgyűlése kinyilvánítja, hogy a több állam fennhatósága alá vetett magyarság minden tagja és közössége része az egységes magyar nemzetnek, melynek államhatárok feletti összetartozása valóság, s egyúttal a magyarok személyes és közösségi önazonosságának meghatározó eleme. Ebből kiindulva az Országgyűlés megerősíti Magyarország elkötelezettségét a magyar nemzet tagjainak és közösségeinek egymással való kapcsolatuk fenntartására és ápolására, és az Európában elfogadott gyakorlatot alapul vevő közösségi autonómia különböző formáira irányuló természetes igényének támogatására.

4. §

A Magyar Köztársaság Országgyűlése kötelességének tekinti arra inteni a nemzet ma élő tagjait és a jövő nemzedékeket, hogy a trianoni békediktátum okozta nemzeti tragédiára mindörökké emlékezve, más nemzetek tagjaiban okkal sérelmeket keltő hibáinkat is számon tartva, s ezekből okulva, az elmúlt kilencven esztendő küzdelmeiben az összefogás példáiból, a nemzeti megújulás eredményeiből erőt merítve, a nemzeti összetartozás erősítésén munkálkodjanak. Ennek érdekében az Országgyűlés június 4-ét, az 1920. évi trianoni békediktátum napját a Nemzeti Összetartozás Napjává nyilvánítja.

5. §

Jelen törvény 2010. június 4-én lép hatályba.

Sólyom László s. k.,
köztársasági elnök

Dr. Schmitt Pál s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Act No. 45 of 2010
on the Testimony for National Cohesion
Hungarian National Assembly

We, Members of the Hungarian National Assembly, those who believe that God is the Lord of history, and those endeavouring to understand the course of history from other sources, for the sake of Hungary and that of the whole Hungarian nation, keeping in mind our responsibility laid out in the Constitution, recalling one of the greatest tragedies of Hungarian history, the Peace Treaty signed on the 4th of June, 1920 which dismembered historical Hungary and placed the Hungarian nation under the jurisdiction of several states, taking into account the fact that the political, economic, legal and psychological problems caused by the enforced Peace Treaty have remained unresolved to this day, respecting both the national interests of the Hungarian nation, as well as the right of other nations to hold different opinions about issues important to Hungarians, and aiming to contribute with this Act to the peaceful future – based on mutual understanding and cooperation – of peoples and nations living in the Carpathian Basin and also to reunite Europe dismembered by the tragedies of the 20th century, shall pass the following Act:

1 §

The Hungarian National Assembly pays respect to all those people, their communities and leaders, as well as to their memory who – following the unjust and inequitable dismemberment of the Hungarian nation brought about by foreign powers on the 4th of June, 1920 – through their sacrifices and achievements have made it possible that the Hungarian nation has managed to recover her intellectual and economic strength and gained the ability to survive the subsequent historic tragedies. The National Assembly pays homage to all those men and women and their memory who in the course of this struggle of the last ninety years faced disadvantage or harm, due to their Hungarian nationality, commemorates in particular those who had to sacrifice their lives for embracing their national identity. The National Assembly pays tribute to those people who as non-Hungarians showed solidarity with the Hungarians.

2 §

The Hungarian National Assembly ascertains that previous attempts known from history, aimed at the resolution of issues resulting from the enforced Peace Treaty of Trianon, either through redrawing borders with the help of foreign powers or through the elimination of national identity in the name of internationalism, have failed. Hence the National Assembly declares that the aforementioned issues may only be resolved in the framework defined by international law, through cooperation based on mutual respect of equal, democratic and sovereign states, which ensure increasing wealth, legal security and real equality before the law; that such cooperation may only derive from the freedom of the individual, including the free choice of national identity and from the right to self-determination of national communities. The National Assembly, however, condemns all aspirations which would aim at assimilating the members of a nation living in minority on the territory of another state.

3 §

The Hungarian National Assembly declares that all members and communities of the Hungarian nation, subjected to the jurisdiction of other states, belong to the single Hungarian nation whose crossborder cohesion is a reality and, at the same time, a defining element of the personal and collective identity of Hungarians. On these grounds, the National Assembly affirms Hungary's commitment to support the natural claims for the maintenance and cultivation of relations between members and communities of the Hungarian nation and the promotion of various forms of collective autonomy based on accepted practices in Europe.

4 §

The Hungarian National Assembly feels obliged to call upon present members of the Hungarian nation and those of future generations to strive for national cohesion, by forever bearing in mind the national tragedy brought about by the enforced Peace Treaty of Trianon, by taking into account our own mistakes that rightly aggrieved members of other nations, and learning from those mistakes, by drawing strength from examples of national cohesion and achievements of national revival in the struggles of the past ninety years. Thereof the National Assembly declares the 4th of June, the day of the enforced Peace Treaty of Trianon of 1920, the Day of National Cohesion.

5 §

The present Act comes into force on the 4th of June, 2010.

László Sólyom
President of the Republic of Hungary

Dr. Pál Schmitt
Speaker of the National Assembly

Parlement de la République de Hongrie
Loi XLV de 2010
sur le Témoignage pour la cohésion nationale

Nous, les membres du Parlement de la République de Hongrie, Ceux qui croyons que Dieu est le Seigneur de l'Histoire et Ceux qui essayons de comprendre le cours de l'Histoire à la base d'autres sources, Se sentant responsables pour notre Patrie et pour toute la nation hongroise, Conscients de notre responsabilité définie dans la Constitution, Nous rappelant la tragédie majeure du peuple hongrois que fut le diktat de paix, signé le 4 juin 1920, qui découpa la Hongrie historique et soumit la nation hongroise sous l'autorité de plusieurs Etats, Prenant en considération les problèmes politiques, économiques, juridiques et psychologiques qui sont restés non résolus jusqu'à nos jours, Tout en respectant les intérêts de la nation hongroise ainsi que le droit d'autres nations d'avoir des opinions divergentes sur les questions importantes pour les Hongrois, Guidés par le but de contribuer par cet acte, à l'avenir pacifique basé sur la compréhension mutuelle et sur la coopération des peuples et des nations vivant ensemble dans le bassin des Carpates et à la réunification de l'Europe déchirée par les événements tragiques du XXe siècle, Nous créons la loi suivante:

Article 1

Le Parlement de la République de Hongrie rend hommage à toutes les personnes, ainsi qu'à leurs communautés, à leurs dirigeants et à la mémoire de tous ceux et de toutes celles qui – après le 4 juin 1920, jour du déchirement injuste et inique de la nation hongroise par les puissances extérieures – ont permis aux Hongrois, de par leur sacrifice et leur contribution de se retrouver spirituellement et économiquement plus forts, et d'être capables de surmonter les autres tragédies historiques ultérieures. Le Parlement rend hommage aux hommes et aux femmes qui, dans ce combat, étaient désavantagés et humiliés à cause de leur nationalité hongroise durant ces 90 dernières années et il évoque tout particulièrement le souvenir de tous ceux et de toutes celles qui devaient sacrifier leur vie pour avoir assumé leur identité nationale. Le Parlement commémore avec reconnaissance la mémoire de tous ceux et toutes celles n'étant pas de nationalité hongroise qui se montrèrent solidaires de la nation hongroise.

Article 2

Le Parlement de la République de Hongrie constate que toutes les tentatives connues de l'histoire visant à résoudre les questions relevées par le diktat de Trianon – y compris les modifications plus récentes des frontières exécutées avec l'assistance des puissances étrangères ainsi que les efforts visant à supprimer la conscience de l'identité nationale sous le signe de l'idéologie de l'internationalisme – ont échoué. Aussi le Parlement déclare-t-il que la résolution des problèmes mentionnés au préalable n'est envisageable que dans le cadre défini par les règles du droit international et par le biais de la coopération basée sur le respect mutuel des pays démocratiques, souverains et égaux, capables de garantir à leurs citoyens et à leurs communautés une prospérité croissante, la sécurité juridique et l'égalité des droits valable aussi dans la pratique de tous les jours, dont les points de départ doivent être la liberté des individus comportant le libre choix de l'identité nationale et le droit des communautés nationales à disposer d'elles-mêmes. Toutefois, le Parlement condamne toutes les tentatives visant à promouvoir l'assimilation des ethnies vivant en minorité sur le territoire d'un pays donné.

Article 3

Le Parlement de la République de Hongrie déclare que tous les Hongrois soumis sous l'autorité de plusieurs Etats ainsi que leurs communautés font partie intégrante de la nation hongroise dont l'unité dépassant les frontières d'Etat est une réalité et voire un élément décisif de la conscience d'identité personnelle et collective des Hongrois. Pour cette raison, le Parlement confirme l'engagement de la Hongrie à maintenir et à développer les relations entre les membres et les communautés de la nation hongroise et à soutenir les différentes formes de l'autonomie communautaire basée sur les normes européennes.

Article 4

Le Parlement de la République de Hongrie se doit d'exhorter les membres de la nation actuelle ainsi que ceux de la génération future à œuvrer activement au renforcement de la cohésion nationale, rappelant à jamais le souvenir éternel de la tragédie nationale causée par le diktat de Trianon, sans oublier nos propres erreurs, suscitant, à raison, des doléances chez les membres d'autres nations, et forts de ces considérations, tout en puisant la force nécessaire dans les exemples de l'union dans la lutte durant les dernières 90 années et dans les résultats du renouveau national. En démonstration de quoi, le Parlement proclame le 4 juin, jour du diktat de paix de Trianon de 1920, Journée de la Cohésion nationale.

Article 5

La présente loi entre en vigueur le 4 juin 2010.

László Sólyom
Président de la République

Dr. Pál Schmitt
Président du Parlement

Zakon XLV. iz 2010. godine Parlamenta Republike Mađarske o posvjedočenju Nacionalnog povezanosti

Mi, zastupnici Parlamenta Republike Mađarske, koji vjerujemo da je Bog gospodar povijesti te koji nastojimo tijekom povijesti razumijeti iz drugih izvora, za našu domovinu i cijelu mađarsku naciju, u duhu naše odgovornosti temeljenoj na odredbama Ustava, prisjećajući se se jedne od najvećih povijesnih tragedija mađarstva, mirovnog diktata potpisanog 4. lipnja 1920. godine, kojim je povijesna Mađarska raskomadana i mađarska nacija potisnuta pod vlast više zemalja, obračunajući se do danas s neriješenošću političkih, gospodarskih, pravnih i psiholoških problema prouzročenih mirovnim diktatom, istovremeno poštivajući podjednako interese mađarske nacije kao i pravo drugih nacija na drukčije razmišljanje o pitanjima bitnim za mađarstvo, vođeni ciljem da ovim postupkom doprinesemo mirnoj budućnosti temeljenoj na uzajamnom razumijevanju i suradnji naroda i nacija koji zajedno žive u Karpatskom bazenu te ujedno i ponovnom ujedinjenju Europe, raskomadane putem tragedija koje su se dogodile u XX. stoljeću, donosimo sljedeći zakon:

Članak 1.

Parlament Republike Mađarske odaje poštovanje svim ljudima, njihovim zajednicama i njihovim čelnicima te njihovom spomenu, koji su 4. lipnja 1920. godine nakon nepravednog i neprimjerenog rastrganja mađarske nacije sa strane vanjskih sila, žrtvujući se i sa svojim doprinosom omogućili da nakon ove tragedije mađarstvo je, kako u duhovnom tako i u ekonomskom smislu, bilo u stanju ponovno ojačati te preživjeti nove povijesne tragedije koje su uslijedile nakon toga. Parlament odaje počast svim ženama i muškarcima, odnosno njihovom spomenu, koji su u toj borbi u proteklih devedeset godina zbog svojeg mađarstva pretrpjeli uvrede i žrtvovali se, prisjećajući se posebno onih koji su bili prisiljeni dati svoje živote za otvoreno priznavanje vlastitog nacionalnog identiteta. Parlament odaje priznanje svima koji nisu bili Mađari ali su bili solidarni s mađarstvom.

Članak 2.

Parlament Republike Mađarske utvrđuje kako su do danas poduzeti pokušaji usmjereni k rješavanju iz povijesti poznatih pitanja potaknutih sa strane Trianonskog mirovnog diktata – kako provedbe ponovnih izmjena granica izvršene uz pomoć stranih sila, tako i nastojanja za uništavanje nacionalnog identiteta temeljenog na ideologiji internacionalizma – doživjeli neuspjeh. Polazeći od toga Parlament izjavljuje da do rješavanja navedenih problema može doći jedino putem suradnje koja se temelji na međusobnom poštivanju, u međunarodnim pravnim propisima određenim okvirima, putem uzajamne suradnje demokratski uređenih, ravnopravnih zemalja koje raspolažu vlastitim suverenitetom te koje svojim građanima osiguravaju dobrobit, pravnu sigurnost te pravnu jednakost i u praksi, za koju je polazna točka isključiva sloboda pojedinca – koja uključuje i odabir nacionalnog identiteta – te pravo nacionalnih zajednica na unutarnje samoodređivanje. Istovremeno, Parlament osuđuje sva nastojanja koja su usmjerena k izazivanju asimilacije dijelova nacije koje na području određene države žive u manjini.

Članak 3.

Parlament Republike Mađarske izjavljuje da svaki član i svaka zajednica mađarstva, koji su podređeni vlastima više zemalja, dio su jedinstvene mađarske nacije čije povezanost je stvarnost mimo državnih granica te ujedno je odlučujući element osobne pripadnosti i identiteta zajednice Mađara. Polazeći od toga Parlament potvrđuje odanost Mađarske u održavanju i njegovanju odnosa između članova mađarske nacije te davanju podrške prirodnoj potrebi koja je usmjerena na različite oblike autonomije zajednice koja za temelj uzima praksu prihvaćenu u Europi.

Članak 4.

Parlament Republike Mađarske smatra svojom dužnošću upozoriti živuće članove nacije te buduće generacije da vječito se prisjećajući nacionalne tragedije izazvane trianonskim mirovnim diktatom, također vodeći računa i o našim propustima koji su s pravom izazvali povrede kod članova drugih nacija, te učeći iz toga, odnosno da crpivši snagu iz primjera složenosti u borbama proteklih devedeset godina te iz rezultata nacionalne obnove, zalažu za jačanje nacionalnog identiteta. Radi toga, Parlament 4. lipnja, dan Trianonskog mirovnog diktata iz 1920. godine, proglašava Danom nacionalnog povezanosti.

Članak 5.

Ovaj zakon stupa na snagu 4. lipnja 2010. godine

László Sólyom
Predsjednik Republike Mađarske

Dr. Pál Schmitt
Predsjednik Parlamenta
Republike Mađarske

Zgromadzenie Narodowe Republiki Węgierskiej
Ustawa nr. XLV z 2010 r.
O świadectwie Wspólnoty Narodowej

My, posłowie Zgromadzenia Narodowego Republiki Węgierskiej, którzy wierzą, że Pan Bóg jest wiekuistym władcą historii, oraz również ci, którzy próbują pojąć bieg historii z innych źródeł, w poczuciu konstytucyjnej odpowiedzialności za los Naszej Ojczyzny i wspólny los całego Narodu Węgierskiego, pamiętając o jednej z największych tragedii w naszej historii spowodowanej podziałem historycznych ziem węgierskich tytułem podpisanego 4 czerwca 1920 roku dyktatu (traktatu) pokojowego w wyniku którego nastąpił wymuszony podział Narodu Węgierskiego i poddanie go władzy obcych państw, zdając sobie sprawę ze spowodowanych a nierozwiązanych do dnia dzisiejszego problemów politycznych, ekonomicznych, prawnych i etycznych tego dyktatu pokojowego jednakowoż szanując interesy narodu Węgierskiego jak również prawa innych narodów do innego poglądu w sprawach ważnych dla Węgrów, uznajemy, że w ten sposób przyczynimy się do pokojowej przyszłości i ponownego zjednoczenia Europy podzielonej w wyniku tragedii XX wieku, na podstawie wzajemnego zrozumienia i współpracy żyjących razem w Kotlinie Karpackiej narodów i ludności, postanawiamy, co następuje:

Art 1.

Zgromadzenie Narodowe Republiki Węgierskiej oddaje cześć wszystkim ludziom, wspólnotom i ich przywódcom oraz ich pamięci, którzy po niegodnym i niesprawiedliwym rozdzieleniu narodu węgierskiego przez obce imperia 4 czerwca 1920 roku, swą ofiarnością i niestrudzoną działalnością umożliwili ponowne umocnienie intelektualne i gospodarcze narodu węgierskiego, a także przetrwanie kolejnych tragedii historycznych. Zgromadzenie Narodowe pochyla głowę w upamiętnieniu tych kobiet i mężczyzn, którzy w tej walce w ciągu minionych 90 lat za swą węgierskość cierpieli prześladowania i upokorzenia, a w szczególności przed tymi, którzy za utrzymanie swojej tożsamości narodowej musieli zapłacić swoim życiem. Zgromadzenie Narodowe z uznaniem wspomina również tych, którzy pozostali solidarni z Węgrami sami nimi nie będąc.

Art 2.

Zgromadzenie Narodowe Republiki Węgierskiej stwierdza, że wszystkie znane z historii dotychczasowe próby rozwiązania powstałych w wyniku dyktatu z Trianon problemów – zarówno dokonane przy pomocy obcych imperiów późniejsze korekty granic, jak również dążenie, w myśl ideologii internacjonalizmu, do zniesienia tożsamości narodowej – poniosły fiasko. Zatem Zgromadzenie Narodowe oświadcza, że rozwiązanie wspomnianych problemów może nastąpić tylko i wyłącznie w ramach reguł określonych przez prawo międzynarodowe, poprzez współdziałanie i wzajemne poszanowanie równoprawnych krajów suwerennych o ustroju demokratycznym, zapewniających swoim obywatelom i ich wspólnotom zwiększający się dobrobyt, rządy prawa, oraz funkcjonującą również w życiu codziennym równość wobec prawa, a podstawą tejże współpracy musi być wolność obywateli obejmująca również prawo wyboru swej tożsamości narodowej, oraz prawa wspólnot narodowych do wewnętrznego samostanowienia. Zgromadzenie Narodowe jednocześnie potępia wszystkie inicjatywy, których celem jest dążenie do asymilacji mieszkających na terenie danego kraju mniejszości narodowych.

Art 3.

Zgromadzenie Narodowe Republiki Węgierskiej oświadcza, że znajdujący się pod jurysdykcją państw ościennych Węgrzy i ich wspólnoty są częścią jednolitego narodu węgierskiego, którego jedność, ponad granicami państwowymi, jest rzeczywistością i jednocześnie decydującym elementem osobistej i wspólnotowej tożsamości narodowej Węgrów. Biorąc pod uwagę powyższe stanowisko, Zgromadzenie Narodowe potwierdza zaangażowanie państwa węgierskiego w popieranie podtrzymywania więzi pomiędzy członkami narodu węgierskiego i ich wspólnotami, oraz ich naturalnych dążeń do osiągnięcia – na podstawie przyjętych w Europie praktyk – różnych form wspólnotowej autonomii.

Art 4.

Zgromadzenie Narodowe Republiki Węgierskiej uważa za swój obowiązek wezwać obecnie żyjących członków swojego narodu oraz przyszłych pokoleń, aby na wieczne czasy pamiętając tragedię narodową spowodowaną dyktatem pokojowym z Trianon, nie zapominając spowodowanych własnymi błędami złych doświadczeń członków innych narodów, oraz wyciągając z nich wnioski, czerpiąc siłę z przykładów zjednoczenia narodowego i sukcesów odnowy narodowej w trakcie walk minionego 90-lecia, aby pracowały nad wzmocnieniem poczucia wspólnoty narodu węgierskiego. Dlatego też Zgromadzenie Narodowe Republiki Węgierskiej ogłasza dzień 4-go czerwca, dzień dyktatu pokojowego z Trianon z 1920 roku, Dniem Wspólnoty Narodowej.

Art 5.

Niniejsza Ustawa wchodzi w życie 4 czerwca 2010 roku.

László Sólyom
Prezydent Republiki

Dr. Pál Schmitt
Marszałek Parlamentu

Das Gesetz Nr. 45 von 2010 des Parlaments der Republik Ungarn über die Bezeugung der Nationalen Zusammengehörigkeit

Wir, die Mitglieder des Parlaments der Republik Ungarn, wir, die daran glauben, dass Gott Herr der Geschichte ist und wir, die den Gang der Geschichte aus anderen Quellen zu verstehen versuchen, unter Berücksichtigung unserer Heimat und der ganzen ungarischen Nation, unter Berufung auf unsere in der Verfassung festgelegte Verantwortung, erinnernd an eine der größten geschichtlichen Tragödien des Ungarntums, an das historische Ungarn zerstückelnde, die ungarische Nation unter die Territorialhoheit mehrerer Staaten zwingende, am 4. Juni 1920 unterzeichnete Friedensdiktat, eingedenk der durch das Friedensdiktat verursachten, bis zum heutigen Tage ungelöst gebliebenen politischen, wirtschaftlichen, juristischen und psychischen Probleme, mit Rücksicht auf den gleichzeitigen Respekt der Interessen der ungarischen Nation und des Rechts anderer Nationen auf das Andersdenken über die für das Ungarntum wichtigen Fragen, in der Überzeugung, dass wir mit diesem Akt einerseits zu der auf der gegenseitigen Verständigung und Kooperation beruhenden friedlichen Zukunft der im Karpatenbecken nebeneinander lebenden Völker und Nationen, andererseits zur Wiedervereinigung des durch die Tragödien des 20. Jahrhunderts zerstückelten Europa beitragen, erlassen das folgende Gesetz:

1. §

Das Parlament der Republik Ungarn zollt allen Menschen, Gemeinschaften und deren Leitern, bzw. vor ihr Andenken Respekt, die nach dem 4. Juni 1920, der durch äußere Mächte aufgezwungenen ungerechten und ungebührlichen Zerreißung der ungarischen Nation, mit ihrer Opferbereitschaft und eigenen Leistung ermöglicht haben, dass das Ungarntum nach dieser Tragödie imstande war, sowohl im geistigen als auch im wirtschaftlichen Sinne erneut zu erstarken und die darauffolgenden geschichtlichen Tragödien zu überleben. Das Parlament huldigt den Frauen und Männern, bzw. ihrem Andenken, die in den Kämpfen der vergangenen neunzig Jahre wegen ihrer ungarischen Identität benachteiligt und verletzt wurden, besonders gedenkend derer, die wegen ihres Bekenntnisses zur nationalen Identität gezwungen wurden, ihr Leben aufzuopfern. Das Parlament gedenkt all derer mit Anerkennung, die sich solidarisch mit dem Ungarntum erwiesen haben, obwohl sie nicht ungarischer Nationalität waren.

2. §

Das Parlament der Republik Ungarn stellt fest, dass die bisherigen, in der Geschichte bekannten Versuche zur Lösung der durch das Friedensdiktat von Trianon aufgeworfenen Fragen – sowohl die mit Hilfe der fremden Mächte ausgeführten erneuten Grenzziehungen als auch die Bemühungen zur Auflösung der nationalen Identität im Zeichen der Ideologie des Internationalismus – gescheitert sind. Aus dieser Feststellung ausgehend bekundet das Parlament, dass die Lösung der oben genannten Probleme nur durch die auf dem gegenseitigen Respekt beruhenden Zusammenarbeit im Rahmen der Regeln des Völkerrechts funktionierender, gleichrangiger, demokratischer, souveräner, für ihre Bürger und Gemeinschaften den zunehmenden Wohlstand, die Rechtssicherheit und die auch in der Praxis zur Geltung kommende Rechtsgleichheit sichernder Staaten erreicht werden kann. Den Ausgangspunkt der genannten Kooperation kann nur die – auch das Recht auf die Wahl der nationalen Identität enthaltende – Freiheit der Individuen und das Recht der nationalen Gemeinschaften auf innere Selbstbestimmung bilden. Das Parlament verurteilt zur gleichen Zeit alle Bestrebungen, die auf die Assimilation der auf dem Gebiet des jeweiligen Staates in Minderheit lebenden Teile der Nation zielen.

3. §

Das Parlament der Republik Ungarn bekundet, dass jedes Mitglied und jede Gemeinschaft des unter die Territorialhoheit mehrerer Staaten gezwungenen Ungarntums Teil der einheitlichen ungarischen Nation ist, deren grenzüberschreitende Zusammengehörigkeit Realität ist und das zur gleichen Zeit als bestimmender Faktor der persönlichen und kollektiven Identität der Ungarn gilt. Aus dieser Bekundung ausgegangen bekräftigt das Parlament die Verpflichtung Ungarns zum Aufrechterhalten und zur Pflege der Kontakte der Mitglieder und der Gemeinschaften der ungarischen Nation untereinander, sowie zur Unterstützung des natürlichen Anspruchs auf die verschiedenen Formen der die in Europa angenommene Praxis zur Grundlage nehmenden gemeinschaftlichen Autonomie.

4. §

Uns an die durch das Friedensdiktat von Trianon ausgelöste Tragödie ewig erinnernd, auch unsere, unter den Bürgern anderer Nationen mit Recht als Beleidigung verursachenden Fehler erinnernd und daraus die Lehren ziehend, ferner aus den Beispielen des Zusammenhaltens in den Kämpfen der vergangenen neunzig Jahre und aus den Ergebnissen der nationalen Erneuerung Kraft schöpfend, verpflichtet sich das Parlament der Republik Ungarn, die heute lebenden Mitglieder der Nation und die zukünftigen Generationen zu ermahnen, sich an der Stärkung der nationalen Zusammengehörigkeit zu beteiligen. In diesem Bestreben erklärt das Parlament den 4. Juni, den Tag der Unterzeichnung des Friedensdiktats von Trianon für den Tag der Nationalen Zusammengehörigkeit.

5. §

Das vorliegende Gesetz tritt am 4. Juni 2010 in Kraft.

gez.
László Sólyom
Präsident der Republik

gez.
Dr. Pál Schmitt
Präsident des Parlaments

Legea nr. 45 din anul 2010 cu privire la mărturisirea Coeziunii Naționale

Noi, membrii Parlamentului Republicii Ungaria, cei care avem credința că, Dumnezeu este stăpânul istoriei, și cei care încercăm să înțelegem din surse diferite derularea istoriei, pentru patria noastră și întreaga națiune maghiară, sub semnul responsabilității noastre stabilite prin Constituție, evocând unul dintre cele mai mari tragedii ale istoriei neamului maghiar, dictatul de pace semnat la 4 iunie 1920, prin care Ungaria istorică a fost descompusă în bucăți, și poporul maghiar împins sub jurisdicția mai multor țări, ținând cont de problemele politice, economice, juridice și psihologice provocate de dictatul de pace rămase nesoluționate până în zilele noastre, concomitent cu respectarea intereselor națiunii maghiare și dreptul celorlalte națiuni de a gândi diferit cu privire la chestiunile importante pentru maghiarime, fiind conduși de scopul după care contribuim la pacea în viitor, bazat pe înțelegere reciprocă și colaborare dintre popoarele și națiunile care locuiesc în bazinul Carpatic, dar și la reunificarea Europei destrămate de tragediile secolului XX, elaborăm următoarea lege:

Articolul 1

Parlamentul Republicii Ungaria aduce un omagiu tuturor oamenilor, comunităților și conducătorilor lor, respectiv în memoria lor, care după 4 iunie 1920 prin despărțirea nedreaptă și inechitabilă a națiunii maghiare de către puterile străine, prin sacrificiile și performanțele lor au făcut posibilă, ca după această tragedie, maghiarimea să se refacă atât din punct de vedere intelectual, cât și economic, și a fost capabilă să supraviețuiască și celorlalte tragedii care au urmat. Parlamentul își apleacă capul în fața tuturor femeilor și bărbaților, respectiv în memoria lor, care în lupta lor în ultimii nouăzeci de ani au suferit dezavantaje, prejudicii datorită identității lor de maghiar, aducând separat omagiu aceluia care au fost obligați să-și jertfească viața pentru asumarea identității naționale. Parlamentul își amintește de, și își exprimă respectul față de cei care, nefiind maghiari, au solidarizat cu maghiarimea.

Articolul 2

Parlamentul Republicii Ungaria constată că, încercările de rezolvare al problemelor rezultate din dictatul de pace de la Trianon cunoscute până acum din istorie – atât modificarea granițelor realizate cu sprijinul puterilor străine, cât și aspirațiile în direcția de a face să renunțe la identitatea națională sub semnul ideologiei internaționale – au eșuat. Pornind de la cele enunțate anterior, Parlamentul își declară credința că rezolvarea problemelor de mai sus poate avea rezultat, numai în cadrul legislativ al dreptului internațional, prin colaborarea bazată pe respect reciproc între țări de rang egal, cu structuri democratice, suverane, și care asigură pentru cetățenii și comunității lor sporirea bunăstării, stabilitate legislativă și egalitate în drepturi pusă în practică, al cărei punct de plecare poate fi numai libertatea individului – printre care și alegerea identității naționale – și dreptul la autodeterminare interioară al comunităților naționale. Totodată, Parlamentul condamnă toate acele încercări, care au ca obiectiv asimilarea părților din națiune care locuiesc în minoritate pe teritoriul țării respective.

Articolul 3

Parlamentul Republicii Ungaria declară că, toți membrii și toate comunitățile maghiare care au ajuns sub jurisdicția altor state sunt parte al națiunii maghiare unitare, a căror coeziunii națională peste granițele țării este realitate, și totodată reprezintă elementul definitiv al identității naționale personale și al comunității maghiare. Pornind de la cele enunțate anterior, Parlamentul subliniază asumarea angajamentului pentru întreținerea și menținerea legăturii dintre membrii și comunitățile națiunii maghiare, și pentru sprijinirea nevoilor întemeiate referitoare la diferitele forme de autonomie ale comunităților, care țin seama de practica acceptată în Europa.

Articolul 4

Parlamentul Republicii Ungaria consideră că are obligația de a atrage atenția membrilor națiunii care trăiesc astăzi și a generațiilor viitoare ca, prin memorarea eternă a tragediei naționale rezultată din dictatul de pace de la Trianon, ținând seama și de greșelile noastre care au produs un justificat prejudiciu în membrii altor națiuni, și învățând din aceste greșeli, găsind forța din exemplele de colaborare în lupta din ultimele douăzeci de ani, și din rezultatele de regenerare națională, să lucreze pentru întărirea coeziunii naționale. În interesul acesteia, Parlamentul declară 4 iunie, ziua dictatului de pace de la Trianon din anul 1920, Ziua Coeziunii Naționale.

Articolul 5

Prezenta lege intră în vigoare la data de 4 iunie 2010.

László Sólyom semnătură olografă,
Președintele Republicii

Dr. Pál Schmitt semnătură olografă,
Președintele Parlamentului

Zakon br. XLV 2010. o svedočenju nacionalnog zajedništva

Mi, poslanici Parlamenta Republike Mađarske koji verujemo da je Bog gospodar istorije, te koji se trudimo da istorijske tokove upoznamo iz drugih izvora, za našu otadžbinu i za celokupnost mađarskog naroda, u znaku odgovornosti utvrđene Ustavom, u sećanje na jednu od najvećih istorijskih tragedija Mađara, na mirovni diktat od 4. juna 1920. godine kojim je istorijska Mađarska raskomadana, a mađarski narod gurnut pod vlast većeg broja država, imajući u vidu do danas nerešene političke, ekonomske, pravne i psihološke probleme prouzrokovane mirovnim diktatom, jednako poštujući interese mađarskog naroda i pravo drugih naroda da formiraju različito mišljenje o pitanjima važnim za Mađare, vođeni ciljem da ovim činom doprinesemo mirnoj budućnosti zasnovanoj na uzajamnom razumevanju i saradnji naroda i nacija koje žive u Karpatskom basenu, a takođe i ponovnom ujedinjavanju Evrope, raskomadane tokom tragičnih događaja 20. veka, donosimo sledeći zakon:

1. §

Parlament Republike Mađarske odaje poštovanje svim ljudima, njihovim zajednicama i njihovim čelnicima, odnosno njihovoj uspomeni, koji su 4. juna 1920. godine, nakon nepravednog i neprimerenog rasparčavanja mađarskog naroda izazvanog od strane spoljnih sila, svojim požrtvovanjem i dostignućima doprineli da mađarski narod nakon ovakve tragedije ponovo ojača kako u duhovnom, tako i ekonomskom smislu te da prebrodi istorijske tragedije koje su usledile nakon toga. Parlament se klanja svim ženama i muškarcima, odnosno njihovoj uspomeni, koji su u toj borbi u proteklih devedeset godina, zbog svog mađarstva trpeli štetne posledice i poniženja, posebno se sećajući onih, koji su bili prinuđeni da žrtvuju svoj život zbog ispoljavanja svog nacionalnog identiteta. Parlament se sa posebnim priznanjem priseća svih ljudi nemađarske nacionalnosti koji su ispoljili solidarnost sa pripadnicima mađarskog naroda

2. §

Parlament Republike Mađarske konstatuje da su dosadašnji, istorijski poznati pokušaji rešavanja pitanja koji su se nametnuli kao posledica mirovnog diktata doživeli neuspeh – bilo da se radilo o novim izmenama granica uz pomoć stranih sila, bilo da se radilo o nastojanju uništavanja nacionalnog identiteta u znaku ideologije internacionalizma. Polazeći od toga Parlament obznanjuje da do rešavanja navedenih problema može doći samo u okvirima datim međunarodnim propisima, na osnovu saradnje zasnovane na međusobnom poštovanju demokratski uređenih, ravnopravnih i suverenih zemalja, koje svojim građanima i zajednicama obezbeđuju dobrobit, pravnu sigurnost i praktično ostvarenje jednakosti pred zakonom, a polazna tačka te saradnje može biti samo sloboda pojedinca – podrazumevajući i slobodu izbora nacionalnog identiteta –, kao i pravo nacionalnih zajednica na unutrašnje samoopredeljenje. Parlament istovremeno osuđuje svako nastojanje usmereno na asimilaciju delova nacije koji na teritoriji određene države žive u manjini.

3. §

Parlament Republike Mađarske obznanjuje da svaki pripadnik mađarskog naroda, kao i njihove zajednice koji su podvedeni pod vlast više država, predstavljaju istovremeno i deo jedinstvene mađarske nacije, čije zajedništvo koje se ostvaruje mimo granica, jeste stvarnost, a ujedno je i određujući element ličnog i kolektivnog identiteta Mađara. Polazeći od toga Parlament potvrđuje opredeljenost Mađarske za održavanje i negovanje međusobnih veza članova i zajednica mađarskog naroda, kao i za podršku prirodnim potrebama za raznim oblicima kolektivne autonomije zasnovane na praksi prihvaćenoj u Evropi.

4. §

Parlament Republike Mađarske smatra svojom dužnošću da pozove pripadnike nacije koji danas žive, kao i buduće generacije da uz večno sećanje na nacionalne tragedije prouzrokovane mirovnim diktatom iz Trijanona, pamteći ujedno i naše greške koje su u pripadnicima drugih naroda s pravom izazivale osećaj povređenosti, izvlačeći pouke iz istih, crpeći snagu iz primera sloge ispoljenih tokom borbi vođenih u proteklih devedeset godina kao i iz rezultata nacionalne obnove, rade na jačanju nacionalnog jedinstva. Radi toga Parlament 4. jun, kao dan trijanonskog mirovnog diktata iz 1920. godine, proglašava Danom nacionalnog zajedništva.

5. §

Ovaj zakon stupa na snagu 4. juna 2010. godine.

László Sólyom
Predsednik Republike

Dr. Pál Schmitt
Predsednik Parlamenta

Zákon č. XLV z roku 2010

O svedectve o národnej spolupatričnosti

My, členovia Národného zhromaždenia Maďarskej republiky, ktorí veríme v tom, že Boh je pánom dejín, tí, ktorí sa snažíme z iných zdrojov chápať chod dejín, za našu vlasť a za celistvosť národa maďarského, v znamení našej, Ústavou zakotvenej zodpovednosti, spomínajúc na jednu z najväčších tragédií histórie maďarstva, ktoré roztrúsilo historické Maďarsko a pritlačilo maďarský národ pod nadvládu niekoľkých štátov, spomínajúc na mierový diktát, podpísaný 4. júna 1920, a prihliadajúc na dodnes trvajúcú nevyriešenosť politických, hospodárskych, právnych a duševných problémov, ktorý spôsobil tento mierový diktát, rovnako si vážiac záujmy národa maďarského, ako aj právo iných národov na to, aby inak zmýšľali o otázkach, významných pre maďarstvo, vedení cieľom, aby sme týmto skutkom prispeli k mierovej budúcnosti obyvateľov a národov, žijúcich v Karpatskej kotline, založenej na vzájomnom pochopení ako aj spolupráci, zároveň aj k znovuzjednoteniu Európy, rozkrájanej tragédiami XX. storočia, tvoríme nasledovný zákon:

1. §

Národné zhromaždenie Maďarskej republiky s úctou vzdáva hold všetkým tým ľuďom, ich spoločnostiam a ich vedúcim predstaviteľom, respektíve ich pamiatke, ktorí po nespravodlivom a neprímeranom roztrhaní maďarského národa, vyvolanom vonkajšími mocnosťami po 4. júni 1920 umožnili svojou obetavosťou a činnou prácou, že maďarstvo po tejto tragédii bolo schopné tak v oblasti duchovnej, ako aj v zmysle hospodárskom sa posilniť a prežiť aj následné historické tragédie. Národné zhromaždenie pokorne skloní hlavu pred všetkými tými ženami a mužmi, respektíve pred ich pamiatkou, ktorí v tomto boji počas uplynulých deväťdesiatich rokov utrpeli za svoje maďarstvo ujmu a krivdu, obzvlášť pripomínajúc tých, ktorí boli nútení obetovať životy za prejavenie svojej národnej identity. Národné zhromaždenie s uznaním spomína tých všetkých, ktorí prejavili solidaritu s maďarstvom napriek tomu, že neboli Maďarmi.

2. §

Národné zhromaždenie Maďarskej republiky konštatuje, že doteraz známe historické pokusy o riešenie otázok nastolených trianonským mierovým diktátom – či už ide o nové úpravy hraníc uskutočnené pomocou cudzích mocností, alebo snahy o likvidáciu nášho národného povedomia v znamení ideológie internacionalizmu – utrpeli fiasko. Z toho vychádzajúc Národné zhromaždenie vyhlasuje, že vyššie uvedené problémy sa môžu riešiť len podľa pravidiel, určených medzinárodnými právnymi predpismi, na báze vzájomnej úcty a spolupráce rovnocenných, suverénnych a demokratických štátov, ktoré pre svojich občanov a svoje spoločnosti zabezpečujú prosperujúci blahobyť, právne istoty a rovnosť, uplatnenú aj v praxi, ktorej východiskom môže byť len sloboda jednotlivca, zahrňujúca aj slobodnú voľbu vlastnej národnej identity a právo národných spoločností na ich vnútorné sebaurčenie. Národné zhromaždenie súčasne odsudzuje každú snahu, smerujúcu k vyvolaniu asimilácie tej časti národa, ktorá žije na území iného štátu v menšinovom postavení.

3. §

Národné zhromaždenie Maďarskej republiky vyhlasuje, že každý člen a každé spoločenstvo maďarstva podriadené moci viacerých štátov tvorí súčasť jednotného maďarského národa, ktorého spolupatričnosť, presahujúca štátne hranice je realitou a zároveň aj rozhodujúcim prvkom osobnej a spoločenskej identity Maďarov. Z toho vychádzajúc Národné zhromaždenie potvrdzuje zaviazanosť Maďarskej republiky udržiavať a pestovať vzájomné vzťahy príslušníkov maďarského národa a ich spoločenstiev, ako aj podporu ich prirodzeného nároku na rôzne formy spoločenskej autonómie, zaužívanej podľa európskej praxe.

4. §

Národné zhromaždenie Maďarskej republiky považuje za svoju povinnosť nabádať súčasné aj budúce generácie národa k tomu, aby spomínajúc naveky na národnú tragédiu, vyvolanú trianonským mierovým diktátom a nezabúdajúc ani na naše chyby, ktoré právom vyvolávali pocit krivdy u príslušníkov iných národov, poučiac sa z týchto chýb, čerpajúc silu z príkladov súdržnosti zo zápasov uplynulých deväť desiatich rokov a výsledkov národného obrodovania, sa činili pre posilnenie národnej spolupatričnosti. V záujme toho Národné zhromaždenie vyhlasuje 4. jún, deň trianonského mierového diktátu z roku 1920 za Deň národnej spolupatričnosti.

5. §

Tento zákon nadobudne platnosť dňa 4. júna 2010.

László Sólyom, v.r.
prezident
Maďarskej republiky

Dr. Pál Schmitt, v.r.
predseda
Národného zhromaždenia
Maďarskej republiky

Zakon o pričevanju o narodni enotnosti (št. XLV/2010)

Mi, člani Državnega zbora Republike Madžarske, ki verjamemo, da je Bog gospodar zgodovine, in ki poskušamo tok zgodovine razumeti tudi na podlagi drugih virov, se v interesu naše domovine in celotnega madžarskega naroda v skladu z v ustavi določeno odgovornostjo spominjamo ene največjih zgodovinskih tragedij našega naroda, ki je razdelila tedanjo Madžarsko in je madžarski narod potisnila pod oblast drugih držav. Upošteva je do današnjega dne nerešene politične, gospodarske, pravne in duhovne probleme, ki jih je povzročil podpis te pogodbe, in obenem spoštuječ interese madžarskega naroda ter pravico drugih narodov, da imajo o vprašanih, ki so za madžarski narod pomembna, drugačno mišljenje, se spominjamo mirovne pogodbe, ki je bila podpisana 4. junija 1920, in s ciljem, da bi pripomogli k mirni, na medsebojnem razumevanju in sodelovanju temelječi prihodnosti v Karpatskem bazenu živečih narodov ter k ponovni združitvi Evrope, ki so jo razdelile tragedije XX. stoletja, sprejemamo naslednji zakon:

1. §

Državni zbor Republike Madžarske izkazuje svoje spoštovanje vsem tistim ljudem, skupnostim in njihovim voditeljem oziroma spominom na vse, ki so 4. junija 1920 po nepravilni in nepošteni razdelitvi madžarskega naroda, ki so jo zakrivile zunanje sile, s svojim trudom in požrtvovalnostjo omogočili, da se je lahko madžarski narod po tej tragediji tako duhovno kot gospodarsko znova okrepil in je bil zmožen preživeti nove zgodovinske tragedije, ki so sledile. Državni zbor se poklanja vsem možem in ženam oziroma spominom vseh tistih, ki so v prizadevanju za okrepitev madžarskega naroda v zadnjih devetdesetih letih zaradi svoje pripadnosti temu narodu trpeli nepravilnost in žalitve, in še posebno spominu na vse tiste, ki so morali zaradi svoje narodne pripadnosti dati svoja življenja. Državni zbor se s priznanjem spominja tudi vseh tistih, ki niso bili pripadniki madžarskega rodu, a so izražali svojo solidarnost z madžarskim narodom.

2. §

Državni zbor Republike Madžarske ugotavlja, da so bili dosedanja poskusi rešitve vprašanj, povezanih s trianonsko mirovno pogodbo, ki jih poznamo iz zgodovine – tako poskusi, da bi s pomočjo tujih sil na novo določili meje, kot prizadevanja za zmanjšanje pomena narodne pripadnosti v prid ideologiji mednarodnosti – neuspešni. Glede na to Državni zbor izjavlja, da se zgoraj omenjeni problemi lahko rešijo le v okviru pravil mednarodnega prava z na medsebojnem spoštovanju temelječim sodelovanjem enakopravnih, demokratičnih in suverenih držav, ki svojim državljanom in skupnostim zagotavljajo rastočo blaginjo, pravno varnost in enakost pred zakonom tudi v praksi. Izhodišče za to je lahko le svoboda posameznika, ki vključuje tudi izbiro narodnostne pripadnosti, ter pravica narodnostnih skupnosti do notranje avtonomije. Državni zbor obenem obsoja vsa prizadevanja za asimilacijo manjšinskih narodnostnih skupnosti, ki živijo na področju določene države.

3. §

Državni zbor Republike Madžarske izjavlja, da so vsi pripadniki madžarskega naroda in vse madžarske narodnostne skupnosti, ki spadajo pod oblast več drugih držav, del enotnega madžarskega naroda, katerega enotnost v resnici presega državne meje, ter obenem pomemben element osebne in družbene narodne identitete Madžarov. Glede na to Državni zbor potrjuje zavezo Madžarske za ohranjanje in negovanje medsebojnih stikov pripadnikov in skupnosti madžarskega naroda ter za spodbujanje naravne potrebe po narodnostni avtonomiji v različnih oblikah na podlagi v Evropi uveljavljene prakse.

4. §

Državni zbor Republike Madžarske meni, da je njegova obveznost, da pozove tako danes živeče pripadnike madžarskega naroda kot tudi prihodnje generacije, da se za vedno spominjajo narodne tragedije, ki jo je povzročila trianonska mirovna pogodba, da se ob tem zavedajo tudi naših napak, zaradi katerih so upravičeno trpeli pripadniki drugih narodov, da se iz teh napak učijo ter da črpajo moč iz primerov medsebojne povezanosti in dosežkov narodnega preporoda v bojih preteklih devetdesetih let in si prizadevajo za krepitev enotnosti madžarskega naroda. V skladu s tem Državni zbor izjavlja, da je 4. junij, dan, ko je bila leta 1920 podpisana trianonska mirovna pogodba, dan narodne enotnosti.

5. §

Ta zakon začne veljati 4. junija 2010.

László Sólyom l.r.
Predsednik Republike Madžarske

Dr. Pál Schmitt l.r.
Predsednik Državnega zbora
Republike Madžarske

**Закон Державних Зборів Угорської Республіки
№ XLV від 2010 року
«Про свідчення національної згуртованості»**

Ми, члени Державних Зборів Угорської Республіки, ті, хто сподіваються, що Бог творець історії, та які намагаються дізнатися про хід історії з інших джерел, виступаючи за єдність нашої Вітчизни та угорської нації, відчуваючи конституційну відповідальність, пам'ятаючи найтяжчу історичну трагедію угорців – диктат про перемир'я від 4 червня 1920 року, який поділив історичну територію Угорщини та затиснув угорську націю під юрисдикцію різних держав, враховуючи невирішеність політичних, економічних, правових та психологічних проблем, шануючи як інтереси угорської нації, так і права інших націй думати інакше про важливіші питання угорців, керуючись метою внести свій вклад до мирної співпраці та порозуміння народів та націй Карпатського регіону і до об'єднання Європи, що була розчленена трагедіями ХХ-го сторіччя, створюємо наступний закон:

§ 1

Державні Збори Угорської Республіки шанують пам'ять всіх людей, спільнот та їх керівників, які 4 червня 1920 року – після несправедливого розтерзання угорської нації зовнішніми державами – своєю самовідданістю створили умови для інтелектуального та економічного посилення угорців, забезпечили їх виживання під час подальших історичних трагедій. Державні Збори схиляють голову перед всіма жінками і чоловіками та їх пам'яттю, які за останні дев'яносто років зазнали кривди за те, що вони були угорцями, окремо пам'ятаючи про тих, хто віддали життя за свою національну самобутність. Державні Збори Угорщини з пошаною згадують тих, хто, незважаючи на те, що не були угорцями, виявили солідарність з угорським народом.

§ 2

Державні Збори Угорської Республіки констатують, що рішення, які відомі з історії питань тріанонського диктату – як виконані за допомогою зовнішніх держав зміни кордонів, так і наміри на ліквідування національної самобутності за рахунок ідеології інтернаціоналізму – потерпіли фіаско. Виходячи з цього, Державні Збори декларують, що вирішити вказані проблеми можна в рамках міжнародних правових норм шляхом співпраці – на принципах взаємної поваги – рівноправних суверенних демократичних країн, які своїм громадянам та своїм спільнотам забезпечують зростаючий добробут, правову безпеку та практичну рівноправність, вихідною точкою якої може лише бути свобода осіб, яка включає до себе і право вибору національної самобутності, та право національних спільнот на внутрішнє самовизначення. В той же час Державні Збори осуджують усі наміри, які спрямовані на асиміляцію національних меншин, що мешкають на території даної країни.

§ 3

Державні Збори Угорської Республіки декларують, що усі члени угорської меншини та їх спільноти, що знаходяться під юрисдикцією різних країн, є визначальними елементами особистої та спільнотної самобутності єдиної угорської нації і угорців, згуртованість яких – незалежно від кордонів – є реальністю. Виходячи з цього, Державні Збори підтверджують прихильність Угорської Республіки, щодо збереження та розвитку зв'язків між членами угорських меншин і спільнот, та підтримки природної потреби в різних формах спільнотної автономії на підставі існуючого в Європі досвіду.

§ 4

Державні Збори Угорської Республіки – завжди пам'ятаючи національну трагедію версальського пакту, враховуючи наші помилки, що привели до кривд членів інших націй, навчившись на цих помилках, та беручи сили з прикладів боротьби протягом попередніх дев'яносто років і результатів національного поновлення – зобов'язані звернути увагу теперішніх членів суспільства та наступне покоління на необхідність посилення національної згуртованості. З цією метою Державні Збори оголошують 4 червня 1920 року – день версальського пакту – Днем Згуртованості Нації.

§ 5

Цей закон набирає чинності 4 червня 2010 року.

Ласло ШОЙОМ
Президент Угорської Республіки

Др. Пал ШМІТТ
Речник Державних Зборів
Угорської Республіки

A Magyar Közlöny különszáma.

A Szerkesztőbizottság elnöke: dr. Gál András Levente,
a szerkesztésért felelős: dr. Borókainé dr. Vajdovits Éva.

A szerkesztőség címe: Budapest V., Kossuth tér 1–3.

A Magyar Közlöny különszámát kiadja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó.

Felelős kiadó: Bártfai-Mager Andrea

